

До 25-річчя Славутича

Напередодні Нового року на святковому вечері з нагоди 25-річчя заснування тресту «Славутичатоенергобуд» міський голова Володимир Удовиченко привітав будівельників, вручив їм Почесні грамоти та Подяки.

2012 рік – ювілейний для Славутича. 25 років минає відтоді, як у придніпровських лісах на Чернігівщині, поблизу невеличкої залізничної станції Нерафа вирости квартали нового міста. Рішення про будівництво Славутича було прийнято 2 жовтня 1986 року директивними органами колишнього Союзу, а вже 19 грудня цього ж року, відповідно до постанови Міністерства енергетики та електрифікації СРСР був створений трест «Славутичатоенергобуд» як генпідрядна організація з будівництва м. Славутич. Керівником главою на той час був талановитий будівельник Василь Трохимович Кизима.

У 1987 році спорудження Славутича набрало максимальних темпів і масштабів. Управляючим трестом був призначений Віктор Свінчук, головним інженером – Анатолій Андріянов, а заступником управляючого з економічних питань – Микола Якушев. Упродовж трьох місяців прибула до тресту ще частина фахівців – Микола Охрименко, Вадим Потапенко, Володимир Гирько, Володимир Скачков, Микола Пилявець. Знаменною подією став приїзд на будівництво Славутича понад 300 делегатів XXV з'їзду комсомолу України. Ця подія зафіксована в літописі Славутича 6 березня 1987 року.

У щойно створеному тресті «Славутичатоенергобуд» трудилися посланці майже всіх областей України. В складі тресту були створені підрозділи «Промбуд», «Житлобуд», «Підзембуд», «Культпобуд». Крім цього, як субпідрядники на будівництві міста працювали «ЮТЕМ», «САЕМ», «ГЕМ», Домобудівний комбінат, Управління механізації та інші. Всі вони стали працювали як єдиний організм і кожен по праву вважав себе працівником тресту «Сла-

вучатоенергобуд».

Основне завдання тресту зводилось до рішення генерально-підрядних питань стосовно будівництва об'єктів житла, соціальних, культурних, освітніх, побутових та комунальних новобудов. Цей колектив зробив значний внесок не лише в будівництво і благоустрій міста, а й в історію нашого Славутича.

Після Чорнобильської катастрофи наше місто стало новим маленьким паростком – продовженням життя. Це свідчення того, що на трагедії ніщо не зупинилось, що люди мають жити, працювати, народжувати, рости дітей. Формувалися нові трудові колективи. Прибували будівельні загони із союзних республік – будівничі Росії, Грузії, Вірменії, Азербайджану, Латвії, Естонії, Литви. Кожний зводив свій квартал, вносячи відповідний національний колорит в архітектуру, використовуючи місцеві традиційні матеріали. Трест виконував складну генпідрядну функцію, навколо нього гуртувалися всі будівельні організації практично з усіх республік колишнього Радянського Союзу. Будували місто, яке навіки залишиться доказом справжнього інтернаціоналізму, дружби народів – представників багатьох націй і народностей.

Пам'ять про колектив тресту «Славутичатоенергобуд», про відданих своїй справі людей навічно залишиться в історії міста в тих будівельних об'єктах, які були ними створені. Всі непрості ділянки роботи очолювали фахівці-першопрохідці. Багато хто з них і до цього часу живе і працює в Славутичі, вносить в його розбудову найсміливіші задуми, завзята та енергію. Назавжди в нашій пам'яті та в історії Славутича залишаться будівельники, які внесли свій особистий внесок в будівни-

цтво міста. На жаль, вже пішли із життя Філіпов В. В., Охрименко М. С., Рохлін Є. В., Кузьмінчук В. М., Торчишник В. М., Перевалов О. М., Преображенський В. В., Плотніков О. М., Мінасов П. А. Вічна пам'ять і людська вдячність усім!

Під час вручення нагород в честь 25-річчя тресту, через мої спогади промайнуло багато сторінок славної і непрості історії прекрасного колективу професіоналів і патріотів, які будували тоді, коли вже ніхто не будував. Згадайте: в Україні були часи, коли розраховувалися з будівельниками за виконані роботи не грошми, а товарами народного споживання, і навіть хлібом... Так в надзвичайно важких умовах будувалися об'єкти: головний корпус МСЧ, школа №4, лицей, житло...

На жаль, трест «Славутичатоенергобуд» не зміг трансформуватись в єдину структуру та знайти нові форми роботи у ринкових умовах, але йому на зміну приїшли приватні будівничі фірми, які на даний час продовжують розбудовувати наше місто. Їх очолюли фахівці колишнього тресту Валерій Корягін – «Спеценергомонтаж», В'ячеслав Ваньянс – «Атма-буд», Володимир Івановський – «Діора». В будівничій індустрії народилися нові компанії: ПП «Будівельна компанія «Славутич» – генеральний директор Юрій Фомічов; Товариство з обмеженою відповідальністю «Виробничо-комерційна фірма «АДІ» – директор Олександр Заяць; «Промкомплект» – Віктор Карцев.

Будівельна організація – це не тільки механізми та матеріали, а саме головне – це люди.

Низько вклоняюся всім, хто причетний до будівництва нашого Славутича, міста мрії багатьох, міста нашої долі!

(Спогади першопрохідців-будівельників читайте в наступних номерах газети)

**Міський голова Славутича
Володимир УДОВИЧЕНКО**